

EEN JUBELJAAR; JAAR VAN DE BARMHARTIGHEID; DIACONIE

In juni verscheen de tweede encycliek van de paus, Laudato Si. De gastsprekers die wij in de vastentijd 2015 uitnodigen, zullen hierover spreken. In maart had de paus toen al het volgende gezegd: "Ik heb besloten een *Buitengewoon Jubeljaar* af te kondigen dat als haar middelpunt de barmhartigheid van God zal hebben. Het zal een *Heilig Jaar van de Barmhartigheid* zijn. We willen het beleven in het licht van het woord van de Heer: "Weest barmhartig zoals de Vader" (Lc.6, 36).

'Aperite mihi portas iustitiae/Open voor mij de poort der gerechtigheid'. Met deze tekst uit psalm 118 heeft Paus Franciscus op 8 december dit jubeljaar geopend. Dat gebeurde door de heilige deur van de St. Pieter te openen, een handeling die voor het eerst plaatsvond op Kerstavond 1499, als opening van het Heilig Jaar 1500. Daarnaast zijn er nog drie deuren geopend in Rome, in de drie andere grote hoofdbasilieken. In ieder bisdom ter wereld zijn voor dit bijzondere jaar Heilige Deuren aangewezen, zo ook in ons bisdom Haarlem-Amsterdam (in Heiloo, in de St. Bavo in Haarlem, in de Nicolaas bij het Centraal Station).

De symboliek van de deur. De website van ons bisdom vertelt:

"Het binnengaan van een deur is van betekenis. In de oude Kerk moesten boetelingen in zak en as voor de deur van de kerk blijven staan. De Paaswake begint buiten voor de deur van het kerkgebouw.

Vroeger vonden de voorbereidende handelingen voor het doopsel in de nabijheid van de kerkdeur plaats. De plaats van de doopvont is vanouds bij de ingang van het kerkgebouw.

Door het binnentreden van de deur komt men in de ruimte van Gods licht en barmhartigheid."

Binnen de katholieke kerk is er heel veel aandacht voor dit jaar van de barmhartigheid. In de Martelaren liggen folders gereed die u er meer over kunnen vertellen. De paus kondigde het jaar af met een pauselijke bul 'Misericordiae vultus', waarin hij uitdrukkelijk spreekt over de deur

van de barmhartigheid. 'Jezus Christus is het gelaat van de barmhartigheid van de Vader', is de eerste zin van deze bul. Hij vraagt ons het mysterie van de barmhartigheid te overwegen en noemt dat mysterie een bron van vreugde, gemoedsrust en vrede, voorwaarde van ons heil. "Barmhartigheid: het is het woord dat het mysterie van de Allerheiligste Drie-eenheid openbaart.

Barmhartigheid: het is de uiterste en hoogste daad waarmee God ons tegemoet komt.

Barmhartigheid: het is de fundamentele wet die woont in het hart van iedere persoon, wanneer hij met oprechte ogen kijkt naar de broeder en zuster die hij ontmoet op zijn levensweg.

Barmhartigheid: het is de weg die God en mens verenigt, omdat zij het hart opent voor de hoop voor altijd bemind te zijn ondanks de beperking door onze zonde."

Barmhartigheid brengt ons bij de diaconie. Diaconie is in feite het in praktijk brengen van wat het geloof van ons vraagt. Diaconie en liturgie zijn twee kanten van dezelfde medaille. De rust en de bezinning, het opladen, dat je vindt in de liturgie op de zondagmorgen, geeft je energie om er in de week daarna te zijn voor 'de minsten der mijnen'.

Vroeger werd er heel letterlijk 'armenzorg' onder verstaan. Vrijwel iedere parochie heeft een PCI, een Parochiële Caritas Instelling, die deze armenzorg als taak heeft. Je kunt het echter niet uitbesteden aan deze PCI; het is een taak van iedere christen.

Emeritus priester Joseph Wissink wijst ons op nog een aspect van de diaconie: "Aan de andere kant is er de inzet dat de samenleving doordeseemd raakt met evangelische waarden. Dus dat het komt tot een barmhartige en rechtvaardige samenleving. Daar is het doel niet direct de bekering van de mensen tot het christelijk geloof, al wordt dat iedereen natuurlijk van harte gegund, maar dat de samenleving menswaardiger en humaner wordt. Het gaat om de diaconale zending van de kerk."

Diaconie, christen *zijn*, begint bij onszelf. Het sacrament dat bij dit heilige jaar hoort, is het sacrament van boete en verzoening (biecht). Het sacrament dat ons vraagt ons in te keren in onszelf en te bezien hoe wij in deze wereld staan. Iets wat bijvoorbeeld ook hoort bij de periode van bezinning op de Kerst, de Advent.

Met Kerstmis gaat de deur open naar een stal waar een kind geboren wordt. Op zich niets bijzonders; kinderen worden nog steeds onder de meest erbarmelijke omstandigheden geboren. Toch werd toen alles anders. Het gelaat van dat kind is de barmhartigheid van Zijn Vader in de hemel. Met Kerstmis spreken we meestal over vrede voor deze

wereld en over hoe moeilijk het is Kerst te vieren omdat die vrede zo ver weg lijkt. Met dit jaar van de barmhartigheid komt een heel ander aspect van Kerstmis naar voren. Het wijst ons op de opdracht de wereld menswaardiger en humaner te maken. Dat wij die gedachte met ons mee mogen dragen in deze bijzondere feestdagen. Ik wens u alvast een Zalig Kerstfeest en een Gelukkig Nieuwjaar!

Coen van Loon, diaken

in de supermarkt kan je (g)een hoop kopen

Cordaid, Bond Zonder Naam – december 2015

KLAVERJASSEN 13 NOVEMBER

Vrijdag de 13^e november was het weer erg gezellig in onze koffiebeuk. Voor de elfde keer werd er weer een klaverjasavond georganiseerd door het Collectanten College.

In een prettige sfeer werd er door 40 enthousiastelingen gejest. Onder hen was dit keer ook onze nieuwe pastor Coen van Loon.

Na drie ronden gespeeld te hebben was het spannend: wie zou dit jaar de winnaar of winnares zijn?

Op de eerste plaats eindigde mw. Marlies van Drommelen met een totaal van 6010 punten mocht zij de 1^e prijs meenemen naar Nieuwegein.

De 2^e prijs was voor dhr. Wim van Veen en de 3^e plaats was voor mw. Ans Scholman.

Het vermelden waard is dat er 7 dames bij de eerste 10 zaten.

De poedelprijs was voor dhr. Frank de Haas.

De loterij werd ook een groot succes met mooie en lekkere prijzen.

Na aftrek van de kosten gaat er een gedeelte naar het Bloemenfonds van de parochie en een ander deel zal in natura worden geschonken aan de Voedselbank.

Kortom, het was weer een bijzonder geslaagde avond.

Jan Hilhorst namens het Collectanten College

NIEUWE GEBRUIKERS VAN DE ZALEN IN DE PASTORIE

De Stichting Beheer zal de komende jaren in het teken staan van het onderhouden en beheren van het gebouw en het zoeken naar gebruikers. Met name de begane grond is een plek die open is voor iedereen. Wij willen dat de Hofkerk een centrale rol heeft in de buurt (dit is grotendeels al het geval) en daarbij onderstrepen dat de ruimtes gebruikt kunnen worden door zeer diverse groepen en voor een breed scala aan activiteiten. Of het nu is voor een serie bijeenkomsten, een eenmalig evenement of als ontmoetingsplaats, in overleg met de Stichting Beheer kan een ruimte in de pastorie altijd beschikbaar gesteld worden.

We zien inmiddels een duidelijke stijging in het aantal aanvragen. Dit komt onder meer vanwege de betrokkenheid met de buurt: meerdere bewoners van de Hof of daar buiten hebben belangstelling voor de ruimtes voor het geven van diverse cursussen en spreekuren.

De nieuwe gebruikers stellen zich aan u voor:

Mindfulness training in de Hofkerk

Met veel plezier geeft Sanne Scheffer sinds dit najaar mindfulness trainingen in de Zoetmulderzaal van de parochie.

Na haar studie Arbeidspsychologie heeft Sanne ruim 10 jaar ervaring opgedaan in het bedrijfsleven. Ze heeft ervaren hoe mindfulness

haar (werkende) leven enorm verrijkte en zo ontstond de wens deze waardevolle training aan anderen aan te bieden. In de fijne ambiance van de zalen van de parochie heeft ze hiervoor de perfecte plek gevonden.

Omgaan met de wisselvalligheden van het leven, daar gaat mindfulness training over. Of zoals oprichter van mindfulness training Jon Kabat-Zinn mooi formuleert: "You can't stop the waves, but you can learn how to surf". Iedereen ervaart in het leven wel eens periodes dat het tegen zit, hoe we ons daartoe verhouden bepaalt voor een groot deel ons geluk.



In de mindfulness training ga je hiermee aan de slag. Vaak reageren we in stress-situaties op de automatische piloot, terwijl deze reacties niet altijd behulpzaam zijn. We worden bijvoorbeeld boos op onze omgeving of doen nog harder ons best, terwijl we juist rust nodig hebben.

Met mindfulness leer je meer bewust te worden van stress, je automatismen en de keuzes die je vervolgens hebt. Zo leer je meer van het leven te genieten, zelfs als het even tegenzit.

Sanne geeft vier trainingen per jaar, elke training duurt 8 weken. De volgende training start op 18 januari. Voor meer informatie en inschrijvingen kan je terecht op: www.sanneevamindfulness.nl

Uitvaartonderneming Mea Vota breidt uit

Mea Vota ('Mijn Wens') is een kleine, lokale uitvaartonderneming met een zeer persoonlijke aanpak en transparantie in de kosten.

Nabestaanden rust en aandacht geven door altijd één aanspreekpunt te hebben rondom de uitvaart, is een visie die steeds meer mensen in de regio (Amsterdam, Diemen, Duivendrecht, Ouderkerk én Watergraafsmeer) aanzet om voor Mea Vota te kiezen.

De persoonlijke werkwijze van Mea Vota is zo succesvol dat dit jaar het eenmansbedrijf is uitgebreid met Oscar Behrens (Martelarenparochiaan en LWM-lid). Oscar heeft een interne opleiding bij een grote onderneming achter de rug en is nu Chris' collega in de 'tweemanszaak' die volgend jaar een zelfs 'driemans'-zaak zal worden. Mea Vota is landelijk bekend door de verhuur van een crème witte Mini Cooper; de Minirouwauto.

Uw wensen

Veel mensen hebben wel ideeën over hoe het later moet, maar weten niet waar te beginnen. Het is daarom goed om alvast een voorbereiding te treffen. Mea Vota helpt met het vastleggen van de uitvaartwensen nu er alle gelegenheid voor is en begeleidt ook mensen in de laatste levensfase naar hun eigen uitvaart. Dat geeft niet alleen nu rust, maar zeker voor de toekomst. Teksten, muziek, bloemen, sfeer et cetera, worden volgens uw wens (uw 'Mea Vota') besproken en vastgelegd.

Mea Vota is bekend met alle bijzondere locaties voor de plechtigheid, het opbaren en de condoleance in de regio. Ook De Martelaren biedt natuurlijk alle mogelijkheden voor een RK-uitvaart of een uitgebreide afscheidsdienst.

3^e woensdag advies

Met ingang van 20 januari 2016 zal Oscar in de Noletzaal van de Martelaren van Gorcum iedere derde woensdag van de maand van 13.00 uur tot 17.00 uur aanwezig zijn voor een persoonlijk advies rondom de uitvaart. Het **eerste gesprek is gratis** en voor het vastleggen van de uitvaartwensen krijgt u € 50,- korting tot 1 juli en betaalt u slechts € 25,-.

Meldt u zich van te voren aan op 020-69 555 30.

(Oriënteren op uw laatste wensen kan op www.mijn-wens.nl)

Wij ontvangen u graag!



Oscar Behrens



Chris Beekman

Mea Vota



Uitvaartverzorging

Griend 39, 1112

KX Diemen

Telefoon 020-69 555 30

mail@mea-vota-uitvaart.nl

Ga voor meer informatie naar onze websites:

www.mea-vota-uitvaart.nl

www.mijn-wens.nl

www.minirouwauto.nl

Familieopstellingen

Mijn naam is Hylke Bonnema. Met veel plezier maak ik sinds een paar maanden gebruik van de prachtige ruimte in de Hofkerk voor mijn werk met familieopstellingen. Mijn vrouw en ik wonen met onze kinderen aan het Linnaeushof en ik ben dankbaar dat ik op deze mooie locatie zo dichtbij huis mijn workshops kan geven.

Een familieopstelling kan gaan over allerlei uiteenlopende levensvragen die je in een nieuw daglicht wilt stellen of waarin je wilt groeien. Familieopstellingen helpen om de niet zichtbare relaties tussen familieleden en de eventuele knelpunten daartussen te herkennen en zo mogelijk weg te nemen. Een familieopstelling is er

voor iedereen die vastloopt (zakelijk en/of privé) in terugkerende patronen. Het bijzondere aan familieopstellingen is dat het werkt met een krachtveld, een lichamelijk, energetisch en emotioneel veld dat we zichtbaar maken met behulp van opgestelde mensen of dingen. Dit krachtenveld is een veld waar de mensheid al eeuwen gebruik van maakt. Je kunt een opstelling vergelijken met oude rituelen die bij oervolkeren terug te vinden zijn.

Van huis uit ben ik psycholoog en lichaamsgericht psychotherapeut. Nadat ik Bert Hellinger heb ontmoet, nu zo'n 15 jaar geleden, ben ik mij gaan verdiepen en scholen in familieopstellingen. Nu ben ik full time opsteller. Ik organiseer geregeld familieopstellingen workshops in de Hofkerk.

De dagworkshops zijn een mooie kans met je eigen thema's aan de slag te gaan of eens mee te maken wat een familieopstelling inhoudt.

Sinds 2007 heb ik een eigen jaaropleiding waarin ik mensen opleidt tot opsteller. In januari 2016 gaat de eerste jaaropleiding in de Hofkerk van start.

Voor meer informatie over mij en ons werk in de Academie voor opstellingen, kijk op www.familieopstellingen.nl, of kom eens langs bij onze workshop, dan kunnen we kennis maken.

PARIJS

Het dagelijks leven gaat door, ook in onze tijd, maar er zit met de terroristische aanslagen in Parijs en dreigingen ervan in Brussel een heftige rouwrand aan.

Mijn man en ik waren donderdag 19, vrijdag 20 en zaterdag 21 november in Parijs en zagen hoe politie en leger alom tegenwoordig waren. En toch zagen we ook hoe het gewone leven zich hernam.

De terrassen onder de straalkachels aan de pui van de cafés zaten weer vol mensen.

En op de Place de la Republique knielden bij het grote vrijheidsmonument, met de woorden Liberté, fraternité en égalité (vrijheid, broederschap en gelijkheid) mensen om de uitgedoofde kaarsen weer aan te steken.

Het was een overweldigende aanblik, al die waxinelichtjes, al die bloemen, al die boodschappen door kinderen van scholen en al die volwassenen geschreven, om mensen het hart onder de riem te steken in deze zwarte tijd.

En dan die mensen die met hun aanstekers de lichtjes die in de regen en harde wind waren uitgegaan weer aanstaken.

In het je realiseren dat het licht, dat staat voor het je herinneren van de doden en het gedenken, ook bedoeld is om de toekomst te verlichten, de hoop gaande te houden. Bij iedere regenbui zouden de lichtjes weer doven en iedere keer waren er weer mensen om ze aan te steken.

Een mooiere symboliek voor het openhouden van de toekomst en het ondanks alles doorgaan kan ik bijna niet geven. Het is ook een beeld van waakzaamheid. Nu is er een stormvlaag die het licht dooft, straks is er windstilte en kunnen de lichtjes weer aangestoken worden.

*Uschi Jansen, pastor
Vrijwilliger in de ABG-parochie*

Van alle feesten is KERSTMIS wel het mooiste feest!

Heel de wereld lijkt versierd. Heel de wereld mag het horen: Christus is geboren.

Op kerstavond (donderdag 24 december) houden we die vrolijke, speelse gezinsviering. **Aanvang half 8.** Dan wordt weer het mooie verhaal verteld over Jozef en Maria, de herders, de koningen en over het kindje. En het Kinderkoor zingt die schitterende kerstliedjes.

Of kom je op 1e Kerstdag
naar het KINDJE WIEGEN?

Het Kindje Wiegen begint
om **1 uur** 's middags.

Dan mag je zelf een liedje
zingen door de microfoon of
een versje opzeggen, of iets

op de blokfluit spelen of op de viool.

Zaterdagmiddag **16 januari** zingt het Kinderkoor weer. Dan schudden we de doopboom. De viering begint om 17.00 uur. **Om 5 uur dus.** Maar zover zijn we nog lang niet. Eerst het mooiste feest. Ik wens jullie een zalig kerstfeest.

Nico

KINDEREN, VAARWEL!!!

Het kinderkoor kende in zijn lange geschiedenis ups en downs. In juli 1993 nam Sebastiaan Bakker afscheid als dirigent. Wat te doen? In september wachtte ik de kinderen op. Ik had gedacht 'met twaalf gaan we van start', maar rekende daar niet op. Er kwamen er echter wel twaalf.

Dus zette ik me achter de piano en begon met 'Begin bij het begin, dat is niet moeilijk...'

Het werd voor mij een leuke tijd. Contact met kinderen en hun ouders leek mij voor een pastor belangrijk.

Vele recepties, lezingen, promoties gingen mij voorbij, omdat die bijna altijd op de vrijdagmiddag werden gehouden.

Ik was dan bij de kinderen.

We hadden perioden met prachtige stemmetjes, dan weer met wat mindere. Top tijd was die met Aafke, die haar halve klas meenam. We werden toen het grootste koor van de parochie.

Bovendien werd Ina toen de moeder van het koor en dat verhoogde de gezelligheid.

Na iedere zomer verlies je weer kinderen. Groep 8, verhuizingen, andere hockeytijden, soms verlies je het halve koor. September was dan altijd spannend. Gaat het kinderkoor weer zingen?

Bij het begin van het schooljaar bezocht ik de Lidwinaschool om leden te werven, en toen ze van daar niet meer kwamen, kregen we hoe verrassend een invasie van de Daltonschool.

Hoop was er elke keer op de eerste communicanten. Kunnen wij hen wat bij de parochie betrokken houden? Het kinderkoor is een prachtige optie.

Ook afgelopen juli werd het spannend. We wisten dat onze groep klein zou worden. We wilden in ieder geval doorgaan tot de kerst. En Cato wierf kinderen van haar klas. En weer hadden we een heel leuk koor.

Bij de presentatie van het boek van Ari van Buuren zongen we de sterren van de hemel met het "Katootje van de botermarkt". Ja, de kerst gaan we halen. Met verve!

Maar er is een tijd voor alles. Tijden veranderen. Zo ook hier in onze kerk. We hopen, dat het kinderkoor kan blijven zingen.

Onder onze leiding voor het laatst zingen de kinderen bij het schudden van de doopboom. **Zaterdag 16 januari 2016. Om 17.00 uur.**

Vooraf maken we een feestje. Dan zingen we al onze toppers.

Nico

‘VIERINGEN voor ALLEN’ in de Open Hof

Iedere eerste donderdag van de maand wordt er in De Open Hof een oecumenische viering gehouden. Welkom zijn de bewoners van de Open Hof, maar ook de buurtgenoten, ja wij allen. Het zijn immers 'Vieringen voor allen'.

Donderdag 7 januari: pastor Nico Essen
Donderdag 4 februari: ds. Dirk-Jan Thijs.
Donderdag 3 maart: Majoor Riny de Ruiten
(Witte) Donderdag 24 maart: ds. Dirk-Jan Thijs

De vieringen worden gehouden in: De Grote Zaal van de Open Hof, Fahrenheitstraat 115. **Aanvang 15.00 uur.**

KOFFIE OCHTEND

Heeft u zin in 'n kopje koffie of thee en 'n praatje? Dan bent u iedere 3^e dinsdag van de maand van 10.00 – 12.00 uur van harte welkom in de pastorie, Linnaeushof 94. De eerstvolgende koffie ochtend is: dinsdag 19 januari 2016. U bent van harte welkom!

Wij zoeken vrijwilligers die ons team komen versterken. Kom kijken en meehelpen, u krijgt er geen spijt van.

U wordt met open armen ontvangen en kunt meegenieten van onze gezellige en fantastische koffie ochtend.

Tot ziens!



Met veel plezier vertonen wij op iedere tweede donderdag van de maand een film. In dit vierde seizoen laten wij per thema steeds drie films zien. Donderdag 14 januari beginnen wij met het tweede thema 'Vrijheid en gevangenschap'. Hieronder leest u over de inhoud van de bijbehorende films.

14 januari

Een Amerikaanse film uit 1996 met in de hoofdrol Gene Hackman. Adam Hall is een idealistische jonge advocaat die de clementiezaak van zijn opa Sam Cayhall, eens lid van de Ku Klux Klan, op zich neemt. Met nog maar 28 dagen voor de executie in de gaskamer gaat Adam op zoek naar de gebeurtenissen die leidden tot de misdaad waarvoor Sam is veroordeeld. Als de uitvoering van het vonnis dichterbij komt, graaft Adam koortsachtig naar verborgen aanwijzingen in het familie-verleden. In een serie spannende en onverwachte ontwikkelingen, ontdekt Adam duistere geheimen en zware ontgoochelingen die hem uiteindelijk naar de schokkende waarheid leiden.

11 februari

Een Amerikaanse film uit 1996 met in de hoofdrollen Tim Robbins en Morgan Freeman. Andy Dufresne wordt beschuldigd van de moord op zijn vrouw en haar minnaar. Hij houdt vol dat hij onschuldig is, maar krijgt toch tweemaal levenslang in de strenge gevangenis Shawshank. Hij raakt bevriend met de zwarte medegevangene Ellis Boyd Redding die voor iedereen spullen kan regelen en de bijnaam 'Red' heeft. Deze vriendschap en Andy's vindingrijkheid zouden wel eens naar de vrijheid kunnen leiden.

10 maart

Een Noorse film uit 2008. Jan Thomas is na acht jaar vrijgelaten uit de gevangenis voor iets dat zowel een ongeluk als een moord had kunnen zijn. Doordat hij een begaafde organist is, wordt hij assistent in de kerk. De priester is Anna, een alleenstaande moeder tot wie Jan Thomas

zich behoorlijk aangetrokken voelt. Hij besluit haar niet te vertellen over zijn verleden. Maar dan komt Agnes, een lerares, met een schoolreisje naar de kerk. Ze herkent Jan Thomas als de jongen die veroordeeld is voor het vermoorden van haar zoon.

Pastor Ari van Buuren is weer de vaste inleider en gespreksleider op onze filmavonden. Vanaf 19.30 uur bent u welkom voor een kopje koffie of thee. De film start om 20.00 uur. Let op! Wij vertonen onze films voortaan in de Zoetmulderzaal en niet meer in de Sacristie! U kunt daarvoor de ingang van de pastorie aan de voorkant bij het kerkplein gebruiken. Zoals altijd is er na afloop van de film gelegenheid tot napraten onder het genot van een drankje. Wij vragen een kosten-dekkende bijdrage van € 5,-.

I.v.m. rechten mogen wij geen filmtitels openbaar maken. Wij brengen u graag op de hoogte van filmtitels en de data van vertoningen via ons e-mailadres: hofderverbeelding@outlook.com.

Wij heten u graag welkom op onze filmavonden.

René van Eunen - namens de Hof der Verbeelding

KERSTSTALLENEXPOSITIE 2015

Ja, u leest het goed. Dit jaar weer een kerststallenexpositie.

In 2012 en 2014, hebben telkens meer dan 2000 mensen de kerststallenexpositie bezocht. Dit heeft ons doen besluiten om ook in 2015 weer een expositie in te richten.

Stonden vorig jaar een groot aantal houten groepen centraal. Dit jaar zal de aandacht gevestigd worden op blokgroepen.

Blokgroepen zijn kerstgroepen die uit één stuk vervaardigd zijn. Een aantal van deze blokgroepen komen uit de collectie van Nelly en Wim Vellinga.

Ook zij hebben in 2014 een bijzondere bijdrage geleverd met een aantal bijzonder mooie houten groepen.

Mede door hun bijdrage zal het ook dit jaar weer een fraaie expositie worden.

Naast meer dan 200 kerstgroepen zal ook de Wereldwinkel "Het Elsengroen" aanwezig zijn met leuke en betaalbare geschenken en cadeau ideeën.

Op dit moment is de expositie in de Martelaren praktisch gereed en wordt er volop gewerkt aan een expositie in de Urbanuskerk in Nes aan de Amstel. Hier treft u een groot deel aan van de collectie van Bert Hilhorst.

De expositie in de Martelaren is geopend op:

19 en 20 december van 12.00 uur t/m 17.00 uur

(tegelijk met de Faire Kerst Fair, zie elders in Hofnieuws)

26 t/m 31 december van 12.00 uur t/m 17.00 uur

2 en 3 januari 2016 van 12.00 uur t/m 17.00 uur

Voor de openingstijden van de expositie in de Urbanus kerk in Nes aan de Amstel kijkt u op: www.urbanusparochienes.nl

Inmiddels zijn de herders en herderinnen voor het toezicht al benaderd, maar hier en daar is er nog een plaatsje open. Indien u zelf nog een moment tijd hebt om deze mooie en belangrijke taak te vervullen, neem dan even contact op met Bert Hilhorst.

Wij Hopen u weer in groten getale te ontmoeten op de expositie, en wensen u een zalig kerstfeest en een zalig en goed 2016.

Namens alle betrokkenen bij de expositie,
Bert Hilhorst, bert.hilhorst@live.nl of 06 50 63 44 35

DE OUDERS, DE PEUTER EN DE ZWERVER

We waren het enige gezin met kinderen in het restaurant. Ik had Eric in een hoog kinderstoeltje gezet, terwijl iedereen om me heen in alle rust aan het eten en het praten was.

Plotseling begon Eric heel hard en blij te schreeuwen: 'Hallo, hé.' En hij timmerde met zijn dikke peuterknouwen heel hard op het blad van zijn kinderstoel. Je kon duidelijk zien dat hij er plezier in had, want hij lachte van oor tot oor. En hij zat maar te draaien op zijn stoel. Ik keek achterom om naar de bron van zijn spontane uitbarsting te zoeken. Ik zag achter in de eetzaal een wat morsige man staan in een vieze, vette en versleten jas met scheuren erin. Hij had een flodderige broek aan. Aan zijn voeten had hij schoenen waar zijn tenen uitstaken. Zijn haar was vies en ongekamd. Hij had sliertige bakkebaarden en over zijn neus liepen zoveel aders dat die op een landkaart leek.

We konden hem niet ruiken, want hij stond op voldoende afstand van ons, maar het leed geen twijfel dat hij erg stonk. Met zijn handen stond

hij druk richting Eric te gesticuleren en riep hem dingen toe als: “dag baby'tje, hé jochie, ik zie je wel, ventje...”

Mijn man en ik keken elkaar aan met een blik van: hoe reageren we hier in vredesnaam op. Eric lachte en zwaaide terug naar de man. Alle gasten hadden inmiddels door wat er aan de hand was en keken beurtelings naar ons en naar de man. Die zwerver had ons in een uiterst onaangename positie gemanoeuvreed over de rug van mijn liefste jongetje. Het eten arriveerde en de oude man brulde vanaf de andere kant van de zaal: 'Kom je verstoppertje spelen, kun je taartjes bakken? Kijk eens, hij snapt waar ik het over heb.’ Maar niemand bleek erg gecharmeerd van de man. Hij was duidelijk beschonken en mijn man en ik voelden ons echt enorm opgelaten. We aten zwijgend ons eten op, terwijl Eric zijn hele repertoire voor de oude man afspeelde, die daarop weer reageerde met allerlei ingenieuze opmerkingen. Toen we klaar waren met eten, stonden we op en liepen richting de uitgang. Mijn man liep even weg om de rekening te betalen en vroeg me op de parkeerplaats op hem te wachten.

De oude man zat precies bij de uitgang en ik zei een schietgebedje: God, laat me hier alsjeblieft naar buiten kunnen zonder dat hij mij of Eric aanspreekt. Toen ik langs hem liep, draaide ik mijn rug naar hem toe in de hoop dat hij ons niet zou opmerken. Maar toen ik dat deed, draaide Eric zich naar hem om en strekte zijn armpjes uit.

Voordat ik ook maar iets kon doen, gleed hij in de armen van de oude man. Een oude, stinkende zwerver en een klein peutertje waren dikke vrienden geworden.

Eric legde zijn hoofdje in totaal vertrouwen op de viezige schouder van de man, die zijn ogen dichtkneep en zijn tranen niet kon bedwingen. Zijn oude, eeltige handen paktten het kereltje heel teder beet, terwijl hij over zijn ruggetje aaide. Ik stond perplex. De oude man wiegde Eric enkele ogenblikken in zijn armen. Toen deed hij zijn ogen open en keek me recht aan om me vervolgens met vaste stem te gebieden: 'Zorg goed voor dit kereltje.' Met een brok in mijn keel kon ik nog net 'doe ik zeker' zeggen.

Zachtjes en met pijn in het hart nam ik Eric van zijn schouders. Toen ik hem weer bij me had, zei de man tegen me: 'Dank u, mevrouw, u heeft mij m'n kerstcadeau gegeven'. Ik kon alleen maar 'dank u' terug mompelen en liep snel richting auto.

Bron: Selah; gevonden in Liturgiemap van
Solidaridad 2001. Info: 030- 27 203 13

KERSTMIS IN DE HOFKERK

Zondag 20 december van 12.00-17.00 uur

Faire Kerst Fair

verkoop van (kerst)artikelen, meezingkoor,
voorlezen van Kerstverhalen, kerststukjes maken,
knutselen en fotoshoot voor de kinderen
En natuurlijk kunt u genieten van Glühwein,
warme chocomel en andere lekkernijen

Donderdag 24 december 19.30 uur

Kerst Gezinsviering m.m.v.

Kinderkoor en Meerklank
voorganger: pastor Nico Essen

Donderdag 24 december 22.30 uur

Kerst **Nachtmis** m.m.v.

Liturgische Werkgroep Martelaren
voorgangers: R. Huysmans en C. van Loon

Vrijdag 25 december 10.30 uur

Viering **Eerste Kerstdag** m.m.v.

Dames- en Herenkoor
voorgangers: J. Stam en C. van Loon

Vrijdag 25 december 13.00 uur

Kindje Wiegen m.m.v.

Kinderkoor en pastor Nico Essen

Kerststallentoonstelling

met meer dan 150 kerststallen

op 19 en 20 december, van 26 t/m 31 december
en van 1 t/m 3 januari, open van 12.00 tot 17.00 uur

WELKOM IN DIT HUIS!

Hier is een stoel voor wie moe is
Hier is hoop voor wie verdwaald is
Hier is liefde voor wie vol wrok is
Hier is geloof voor wie twijfelt
Hier ben je thuis
Hier word je verwacht zoals je bent.

Want zo dikwijls heeft God naar jou gezocht
Zo dikwijls heeft Hij op je gewacht.
Uren, dagen, maanden, jaren misschien.

Sta even stil,
Bewonder de schoonheid van deze kerk.
Adem het verleden van dit huis,
Je eigen nieuw begin.
Sluit even je ogen, word even stil.

Want in de stilte
Hoor je de echo van Gods woord.
Ga even zitten,
Hol ook hier niet jezelf voorbij.
Vouw je handen, open je hart,
Bid.

En als je dat niet kan,
Als je niet geloven kan, omdat je pijn hebt,
Ga dan toch naar je eigen huis met de zegen:
“Vrede en alle goeds”.

CATHARINA, PROFICIAT!

Zaterdag 27 juni 2015, feest op de Hogeschool voor de Kunsten (HKU). Negen kandidaten van de Applicatieopleiding Koördirectie voor Vakmusici stonden klaar tussen de leden van een 4-stemmig

koor, begeleid door een pianiste. Om beurten kwamen zij naar voren om twee liederen van bekende componisten te dirigeren. Een vakjury keek gestreng toe, wij, familie en vrienden, genoten. Catharina Bonsel was als laatste aan de beurt, "lest best" wat deed zij het goed!

Na een pauze, waarin de examencommissie zich beraadde, werd de uitslag bekend gemaakt. Alle negen kandidaten geslaagd! Catharina, ik feliciteer je en heb grote bewondering voor jou, dat je, naast je zeer drukke werkzaamheden, dit diploma hebt bemachtigd. Wij hopen nog lang van je enthousiasme en brede muziekkennis te mogen genieten bij het Dames- en Herenkoor.

Bernadette Nyst

WERELDJONGERENDAGEN KRAKAU 2016

In mei schreef ik in Hofnieuws over de grote groep van jongeren waarmee wij ons voorbereidden op het vormsel: "Het is een grote groep, 37 jongeren. En een echt multiculturele groep. Er was een goede sfeer op de bijeenkomsten. Er was gezelligheid maar er is ook intensief gesproken, nagedacht en gebeden. Diverse jongeren lieten mij weten dat ze het jammer vonden dat de bijeenkomsten voorbij zijn."

Deze jongeren komen nog steeds bij elkaar. We zijn op zoek naar een goede vorm. En we proberen hen zover te krijgen mee te gaan naar Polen. Daar vinden eind juli de wereldjongerendagen plaats.

Het Bisdom Haarlem-Amsterdam organiseert namelijk van 20 juli t/m 2 augustus 2016 een 14-daagse reis voor jongeren van 16 t/m 30 jaar naar de Wereldjongerendagen (WJD) in Krakau met paus Franciscus.

Eens in de vijf à zes jaar is de WJD in Europa, een unieke kans dus nu de WJD zo dichtbij georganiseerd wordt. De WJD is met miljoenen jongeren het grootste jongerenevenement ter wereld en een feest van geloof en verschillende culturen!

De reis kost € 685,- dus er moet hard gewerkt worden om dat geld bij elkaar te krijgen. Met de jongeren kijken we nu wat er aan sponsoracties gedaan kan worden. Het bisdom zorgt voor noveenkaarsen en flessen wijn, maar er zal meer moeten gebeuren!

om
stap
reis



Gelukkig hebben we tot 9 mei de tijd ons in te schrijven. Het is een hele voor jongeren zich voor een dergelijke in te schrijven; het grote onbekende tegemoet.

De paus heeft deze WJD in het kader van het jaar van barmhartigheid geplaatst: *'Zalig de barmhartigen want zij zullen barmhartigheid onder-vinden'*. Hiermee nodigt hij de jongeren uit om zorg te dragen voor anderen, om lief te hebben en al het goede dat je ontvangen hebt met anderen te delen. Daar van afgeleid is het thema van de bisdom reis: Dare2Share! Durf jij te delen?!

Meer weten?: www.facebook.com/JongbisdomHA/
Of vraag pastor Coen over deze reis: pastor@hofkerk.nl

PERSONALIA

Onze overledenen:

Rie Brandt 88 jaar

Mijn moeder was graag in de kerk, van jongsaf aan eigenlijk al. Zo zat zij ook op 6 april 1945, de dag waarop zij haar 18de verjaardag vierde, in de kerk van Den Burg, op haar geboorte-eiland Texel. Vanaf Den Helder werd het dorp die dag ineens gebombardeerd, en de kerk was

een groot, niet te missen doelwit. Velen, onder wie haar ouders, drie broers en vijf zussen, hebben toen gedacht dat de jarige een van de eerste slachtoffers zou zijn in die zogenoemde Russenoorlog. Maar kijk, toen de stofwolken waren neergedaald, kroop die magere Riet weer tevoorschijn, klopte het puin van haar kleding en liep weer naar haar boerderij op Zuud-Haffel. Riet Schraag kreeg er nog zeventig jaar bij in haar leven.

Toen ze 16 jaar was verliet ze het eiland en werd ze verpleegster in het Onze Lieve Vrouwe Gasthuis. Tot haar trouwen. Ze trouwde met Jan Brandt. Hun huwelijk werd gezegend met drie jongens: Jan, Paul en Tom. Rie was trots op hen. Toen de kinderen wat groter werden ging Rie de wijk in. Wijkverpleegster werd ze. Met haar Dafje was ze overal inzetbaar.

Ze was een mensenmens. Met hart en ziel stond ze voor haar mensen klaar.

Nagels knippen deed ze ook. En hoe! Bij de mensen die ze verzorgde had ze een nogal typische obsessie. In tegenstelling tot de meeste andere ziekenverzorgers had ma er namelijk plezier in om bij mensen hun nagels te knippen. Omdat dat bij veel ouderen een nogal taaie bedoening is, had ze een vervaarlijk ogende tang met zo'n papegaai-bek waarmee ze die arme drommels te lijf ging. Mijn moeder zag een keer dat mijn broer Jan een reuzentang in zijn achterbak had liggen om koeiennagels te knippen. Nou, of ze die een keer mocht lenen, want ze had een paar klantjes waar ze er zelfs met haar eigen gereedschap maar niet doorheen kwam.

Tot na haar 65^{ste} werkte ze door, maar die zorg, die liefde voor mensen hield nooit op.

In de Martelaren, onze parochie, voelde zij zich thuis. Iedere zondag kwam zij trouw naar de kerk. Toen haar Jan het wel geloofde, zei ze: 'ik doe het dan maar dubbel'.

Ze zong bij het Dames en Heren koor én bij het Dameskoor. Meer dan 40 jaar. Zij was de Moederoverste van het koor. Zij zorgde voor alles en hield zich zelfs ook nog bezig met de opstelling. Vond ze dat een van de dames bijvoorbeeld wat opvallende kousen aanhad, dan regelde zij het subtiel, dat die op de 2^e rij kwam te staan.

En dan was zij betrokken bij het ochtendgebed. Een groepje mensen dat bijeenkomt zo'n 20 minuten om te bidden, en daarna gezellig met elkaar koffie drinkt tot soms het einde van de ochtend. Heel lang opende Rie de kerk, deed de lampen aan, de verwarming, en zette alvast de kopjes klaar voor de koffie. Ja, zij had de sleutel van de kerk.

De kerk, het is de plek om je geloof te vieren, te voeden, maar voor Rie was het niet minder de plek om elkaar te ontmoeten. *Al was de preek eens niet zo goed, de koffie smaakte altijd weer zoet.*

Als er hier wat te doen was, Rie was erbij. Rie wilde altijd graag overal bij zijn. Leuk was het dan om bij haar in de buurt te zitten, om te horen, dat ze naar Sonja was geweest, of Mies, of 'De wereld draait door', naar de uitmarkt of Carré, naar een boekpresentatie van zoon Paul of naar Texel, met de bus, samen met Jan Vroklage, en dan had ze die foto, zij met Beatrix. Wie is hier de koningin?

Ze was van alles op de hoogte. Ze volgde AT5 en TV Noord-Holland. En ook het Hofnieuws, ons parochieblad, spelde ze van voor naar achter. Zij liep haar eigen wijk, maar stopte het ook zomaar bij buurtgenoten in de bus, 'dan weten die ook, wat er hier allemaal te doen is'. Sterven doe je niet ineens, maar af en toe een beetje.

Rie voelde, dat ze achteruit ging, 'als ik er dan nog ben', ze zei het zo dikwijls. Dan zei ik: wat moeten wij hier dan, als jij er niet meer bent? Ja, wat moeten wij hier nu? Wij zullen haar heel erg missen. (N.E.)

Jette Hamoen- Klepper 50 jaar

'Een kikker springt vooruit, nooit achteruit'

Ze was geen parochiane, maar ze mag hier met ere genoemd worden. Zij was juffrouw Kikker. Wie kent niet het kinderatelier in de Fraunhoferstraat, waar honderden kinderen kwamen knutselen, hun partijtje vieren, gezelligheid vonden?

Ik kende Jette van Amnesty. Ieder jaar stond ze hier in de kerk op de goede doelenmarkt met brieven voor politieke gevangenen, mensen in de knel gingen haar aan het hart. Haar handen jeukten ook nu om de vluchtelingen te helpen. 'Laten we knutselpakketjes maken om uit te delen, want waar de kinderen ook terecht zullen komen, ze moeten iets leuks te doen hebben'.

Zo stond Jette in het leven. Juffrouw Kikker. Waarom die naam? 'Een kikker springt vooruit, nooit achteruit'. Jette herkende zichzelf in die kikker. Zit je in het donker, blijf daar niet in. Kijk vooruit, daar is het licht. Jette wist dat ze niet oud zou worden. Ze wist dat het zomaar kon gebeuren, dat ze eerder weg moest van het feestje. Dat maakte haar niet depri, neen, zei ze, ik zal van het leven genieten. Ik ga eruit halen wat erin zit. En de kinderen troostte ze: als je bedroefd bent, denk dan aan iets wat je die dag mooi vond, aan waar je dankbaar voor bent. Ja, zegt Jette, maak een lijstje van mooie dingen, ja, maak iedere dag zo'n lijstje. Daar word je blij van. Dan weet je dat het leven ondanks alles toch goed is, ja een feest! (N.E.)

Adri J. Koelman 63 jaar

Geboren als jongste in een gezin met 3 jongens. Katholiek van huis uit, gedoopt in de Bonifatius, 1^{ste} communie in de Christus Koning, en getrouwd, met Erna Vendrik, in de Martelaren. Heel zijn leven woonde hij in Amsterdam Oost.

In de Christus Koning was hij ook misdienaar. Het gebeurde toen meerdere keren dat Adri flauw viel op het altaar. De reden is wel duidelijk. Pastoor Jan van den Berg zei toen tot zijn moeder, dat Adri wel een bordje haverhout mocht eten voor hij kwam dienen. Ik vond dat een ongehoord verhaal. Mijn respect voor pastoor Jan van den Berg was al groot, maar werd nog groter. Dat hij begin jaren 60 zo met de regels om ging....

De kerk verdween uit zijn leven, maar Hofnieuws las hij altijd, met name de 'in memoriams'. Mag ik daar ook in?

Eind maart hoorde Adri dat de doktoren niets meer voor hem konden doen. Hij was Koos Kansloos. En dan? Gaan zitten kniezen? Zo was hij niet. Wat kunnen we nu nog van het leven maken.

Vijf goede maanden werden hem en Erna gegeven. Toen ging het niet meer. Tijd om afscheid te nemen. Hoe moeilijk was het afscheid van Erna 'Je weet dat ik niet mijn ziekte, maar het feit dat ik jou moet loslaten het vreselijkste heb gevonden'.

Adri vertelde mij over zijn leven. Kinderen werden hen niet gegeven, maar wel werd hij 'reserve vader' van drie nichten, een neef en de 2 kinderen van vrienden. Hij vond het bijzonder, dat hem dat vertrouwen werd gegeven. Zij betekenden veel voor hem. En dat was helemaal wederzijds.

Hij werkte met plezier bij de belastingen, bij de Fiod, bij de opsporingsdienst. Hij deed dat met mededogen, altijd nieuwsgierig naar het andere verhaal.

Plezier had hij gehad bij de zaterdagafdeling voetbal van de Meer en iedere dinsdagavond nog altijd bij de tennisclub met de VDAP en verder liep hij veel op de golfbaan.

'Mijn leven is heel mooi geweest met veel mooie mensen om mij heen. Helaas was het veel te kort, maar de realiteit is niet anders'.

Adri kende geen angst voor de dood. Hij was er wel mee bezig. Dat er een leven na dit leven zou zijn, dacht hij niet, maar het beeld, dat er boven dierbaren zouden zijn, die op hem wachten, dat vond hij toch wel erg mooi. En 'zou ik me moeten verantwoorden voor de Allerhoogste, dan zit het wel goed', zei hij met een lach op zijn gezicht.

Toen was Adri aan het einde van zijn verhaal. '*Wat ik gedaan heb, wat ik gewild heb, dit was mijn liefde. Hier ben ik*'. Ik stond op en zei: mag ik je de zegen geven? Ja en hij sloot zijn ogen en ik maakte een kruisje op zijn voorhoofd. (N.E.)

Theo van der Horst 78 jaar

Theo was een monument van een man. Tine, zijn vrouw, kunstenares, beeldhouwde zijn markante kop. *Theo laat een krachtige impressie bij ons achter door zijn maatschappelijke betrokkenheid, wijsheid, humor, optimisme, vechtlust, luisterend oor en bovenal als de papa en opa die er altijd voor ons was.*

Theo heeft een goed leven gekend, mooi, moeilijk, maar goed!

Theo en Tine waren elkaars grote liefde. Hij kende veel zorgen om haar, maar samen was er veel goeds. De liefde overwint. Zij kregen vier kinderen. Trots was hij op hen, die zo zelfstandig en positief in het leven stonden. Ook de meisjes moesten onafhankelijk zijn, ja, banden plakken moesten zij kunnen en tapijt leggen, en de weg weten in de gereedschapskist.

Trots was hij op zijn zes kleinkinderen. Ieder had een eigen lijntje naar opa, naar die warme, hartelijke opa. Maxime had een speciale band. Zij gaf hem haar katje, Sproetje, toen oma was overleden. 'Dan heb je tenminste ook een vrouw in huis', een vrouw was het niet, maar hij beleefde veel plezier aan zijn gezelschap.

In het OLVG werkte hij. Als elektricien begon hij, maar tot zijn 50^{ste} is hij door blijven leren. In de avonduren haalde hij o.a. HBS en HTS. Hij werd maker van medische instrumenten en was in 1963 als technicus betrokken bij de eerste hartoperatie.

Later coördineerde hij de nieuwbouw van het ziekenhuis. Een enorm project, een grote verantwoordelijkheid, maar ook zo boeiend, vooral door de ontmoeting met zoveel mensen. Over de Lichtstraat was hij nog altijd zeer te spreken. Pas toen het grote werk klaar was, ging hij met pensioen. Een groots afscheid werd hem bereid, gedecoreerd werd hij met de eremedaillon verbonden aan de orde van Oranje-Nassau, in goud. Theo liep er niet mee te koop.

Maar ook in het maatschappelijke leven was Theo actief. Hij was betrokken bij het Wijk Opbouw orgaan Watergraafsmeer, en hij werd namens het CDA de eerste stadsdeelraadbestuurder. De verkeersveiligheid had zijn grootste aandacht.

Theo was een veelzijdig man, een liefhebber van kunst, cultuur, politiek, literatuur, en dan hield hij ook nog van vissen.

Zo'n drie jaar geleden werd hij ziek. Het was het begin van een heftige periode, een lange lijdensweg. Drie keer was het kantje boord, drie keer kwam Theo terug. Wil je nog wel verder? vroeg ik hem. Ja, nog wel 10 jaar, zei hij dan. De 4^e keer konden de doktoren niets meer voor hem doen. Met zijn kinderen en kleinkinderen had hij nog een aantal goede weken, totdat hij kon loslaten. (N.E.)

Zuster Gabrielle Emke 85 jaar

28 oktober stierf de in onze parochie zo bekende Zuster Emke, zus van pastor Gerard Emke. De zusters Augustinessen schreven over haar.

Zuster Gabrielle, Riet Emke, werd geboren en is opgegroeid in Amsterdam.

In haar hart is ze ook een echte Amsterdamse gebleven. Ze was het oudste meisje in hun gezin, met zes broers en één zusje, een handige vader, een creatieve moeder en dat heeft ze meegekregen! Zij vertelde dat zij een gelukkige jeugd gehad heeft met ouders die veel met hun kinderen optrokken.

Zij wist al vroeg dat zij naar het klooster wilde en min of meer toevallig kwam zij in aanraking met onze congregatie. In 1952 trad zij in en haar creativiteit op allerlei gebied, ook op het gebied van koken, heeft ze in onze gemeenschap volop gebruikt. Omdat ze graag de Blijde Boodschap wilde verkondigen, koos ze de naam Gabrielle.

Ze hoorde ook bij de eerste zusters van onze congregatie die meeliepen met de Vierdaagse in Nijmegen: met groot enthousiasme en veel plezier.

Zestien jaar lang woonde ze in ons klooster in Frankrijk: daar heeft ze zich, naast haar werk in de keuken, ook met catechese bezig gehouden, waar ze terug in Nederland zich ook volop aan wijdde. Toen ze op een gegeven moment niet meer zo goed vooruit kon, trok ze erop uit met de scoot-mobiel: bezoeken bij mensen thuis en in het verpleegtehuis, waar ze, naast de pastoraal, haar vaardigheid op de computer deelde met mensen, die dat graag wilden leren.

Ze heeft veel voor anderen betekend, ook toen ze later zelf in een zorgcentrum belandde, Sint Jacob in Amsterdam waar zij medebewoners begeleidde bij het sterven, maar hen ook hielp met haar creatieve gaven door het organiseren van een club, waar kaarten gemaakt werden voor de grote jaarlijkse Kerstmarkt. Toen ze van daar moest verhuizen, kwam ze in de Mgr. Blomstichting in Amersfoort, waar zij haar leven in alle overgave voltooide.

De dood zag zij met vertrouwen tegemoet: 'Ik ben er klaar voor', zei ze ons meerdere malen. De ongemakken van het oud zijn, aanvaardde zij. Om het met haar eigen woorden te zeggen: 'Belangrijk is er vrede mee te hebben, zoals het nu is. 'Goede God, dankbaar voor wat Gabrielle voor onze gemeenschap en voor velen daarbuiten, betekend heeft vragen wij voor haar de eeuwige vrede bij U.

HOFNIEUWS EN SAAMHORIG IN 2016

Ook in 2016 zult u weer op de hoogte worden gehouden van alle activiteiten in en om onze Hofkerk middels ons eigen parochieblad "Hofnieuws" en het Regioblad "Saamhorig".

Wanneer kunt u deze bladen in uw brievenbus verwachten?:

<i>uitgave</i>	<i>inleverdatum kopij</i>	<i>bezorging</i>
Hofnieuws nr. 1 Saamhorig nr. 1	maandag 11 januari	woensdag 27 januari woensdag 10 februari
Hofnieuws nr. 2 Saamhorig nr. 2	maandag 29 februari	woensdag 16 maart* woensdag 16 maart*
Saamhorig nr. 3 Hofnieuws nr. 3	maandag 16 mei	woensdag 11 mei woensdag 1 juni
Saamhorig nr. 4 Hofnieuws nr. 4	maandag 15 augustus	woensdag 13 juli woensdag 31 augustus
Saamhorig nr. 5 Hofnieuws nr. 5	maandag 10 oktober	woensdag 28 september woensdag 26 oktober
Hofnieuws nr. 6 Saamhorig nr. 6	maandag 14 november	woensdag 30 november* woensdag 30 november*

*] Het Paas- en Kerstnummer van beide uitgaven zullen gelijktijdig verschijnen in 2016. Wij wensen u veel leesplezier!

**Alle medewerkers van
Hofnieuws
wensen u
hele fijne Kerstdagen**

**en een gelukkig en gezond
2016!**